

Hola companyes i companys!

Des de Fem Poble hem après moltes coses aquests anys i d'altres ja les sabíem: com que per empènyer en la direcció adequada, en la de transformar la societat i la de desenvolupar propostes útils de cara a la ciutadania són fonamentals debats col·lectius profunds. I que una organització amb voluntat transformadora més enllà de la voluntat de gestionar ha de mantenir una escolta activa de la ciutadania, i saber interpel·lar-la per a què sigui protagonista de l'acció política.

Què hem après? Hem treballat per superar els interessos de partit i així hem aconseguit guanyar-nos des del primer dia un futur d'esperança i de canvi social. Ens he enfrontat al dilema de qui vol fer política: assumir contradiccions, especialment si el que es pretén és canviar les coses.

Ens hem arremangat les mànigues i lluny de quedar-nos en una còmoda situació crítica a l'oposició ens hem mogut encara sabent que els nostres rivals polítics se'n podrien aprofitar i compartir rèdit de la nostra feina. I ho hem fet perquè aquí hem vingut a defensar els interessos de la ciutadania no en prioritzar la recerca de vots.

I déu ni do si hem aconseguit coses, hem demostrat a la ciutadania que la inèrcia immobiliària pròpia dels darrers governs de Sant Pere de Ribes era més pròpia de la desídia que de la impossibilitat real d'entomar grans canvis i de posar a les persones al centre de la vida política.

Entre d'altres hem aconseguit que s'iniciessin els primers ajuts municipals al lloguer, campanyes i partides pressupostàries per ampliar el parc públic d'habitatge, hem ficat la problemàtica de la ciutadania que viu a nuclis allunyats i hem aconseguit el primer sistema públic de transport a demanda, hem reivindicat les llars d'infants públiques i hem aconseguit augmentar-ne les inversions i reduir tarifes, hem aconseguit que el govern renunciés a cedir els terrenys destinats a un institut públic a una multinacional com tenien previst, hem demostrat que es podien recuperar equipaments culturals abandonats pel PSC com el Local de Ribes i el Teatre Municipal de Les Roquetes, hem co-redactat i empès perquè hi hagi els primers pressupostos participatius, hem aconseguit recursos per renovar la xarxa de llum i clavegueram...

Encara així, no ens podem quedar aquí, i a més hem de ser conscients que augmenten els reptes que tenim al davant amb l'actual context social i polític: hem de construir una alternativa d'esperança i de transformació social vers els extremismes de la por que ara mateix recorren els carrers d'Europa i de tot el món i que volen aterrar i demolir les arrels sobre les que creixen els drets socials conquistats. I vers aquests fantasmes, les receptes dels valedors de l' statu quo i la desídia no serveixen, per això reivindicuem la radicalitat democràtica, per recordar que no busquem gestors sinó ser protagonistes de la nostra vida.

El 8-M les dones van marcar el camí, quan amb tota l'alegria i amb tota la insubmissió van saber arreplegar-se amb tota la transversalitat en una protesta sense renunciar a cap reivindicació. La nostra aposta ha de ser crítica i ha d'anar més enllà de la bona gestió, i tant! Perquè del contrari no canviarem res, hem de discutir el model de gestió capitalista, l'austericidi, hem d'executar polítiques ecologistes i feministes i impregnar la societat i ho hem d'aconseguir tot això apel·lant a tota la gent. Hem de parlar de com combatem la precarietat i la cultura de la violència del patriarcat, de com exigim un habitatge digne, feina de qualitat, pensions de veritat, de com volem reivindicar la cultura i l'esport, de com voler que sostenible la vida amb el planeta. De què volem tenir la identitat que ens doni la gana, de què volem estimar com ens doni la gana i que no som pas súbdits de qualsevol corona. Hem de ser comprensibles, aglutinadors, hem de traduir-ho als fets materials del cada dia de la gent. Hem de ser una aposta que desbordi el partit perquè hem de desbordar il·lusió.

El programa tornarà a ser participatiu, és clar, però a més ara ho hem d'explicar no només a les veïnes i veïns sinó també directament a cada una de les entitats socials, culturals,

esportives i religioses del municipi. Hem d'explicar que no renunciem a ningú i que anem a totes. I hem de parlar de cadascú, per això també haurem de fer comunicació segmentada i dirigida i distingir si ens referim als propietaris d'un comerç local, una família a una llar a un nucli cèntric o allunyat, etc.

Tenim l'avantatge del fet que podem parlar del que hem fet i aconseguit aquests quatre anys. N'estem orgullosos i n'ha de ser bandera i per tant l'haurem d'explicar, ja que és la certesa de què som garantia de lluita i de victòries. Però també haurem de fer propostes noves, hem d'identificar les problemàtiques concretes i dibuixar propostes concretes d'acció i les hem de discutir amb les veïnes i veïns.

Vers propostes carregades de personalisme i de "l'orden y mando" i vers projectes del "tot s'hi val per aconseguir el poder" i les mil i una renúncies, nosaltres hem de tenir clar i expressar que el protagonista de l'etapa que volem iniciar no serà una alcaldessa o alcalde, que aquest cop la foto i el mèrit serà de les veïnes i veïns. Perquè un poble emancipat, un poble amb prosperitat amb justícia i equitat social és un poble que no delega en tercers el seu futur. Fem-ho perquè és possible, fem-ho perquè ens hi va la vida a totes, fem-ho perquè ho estem desitjant, fem poble.

Alejandro Conde

"Instrueixin-se perquè necessitarem tota la nostra intel·ligència.
Commoguin-se, perquè necessitarem tot el nostre entusiasme.
Organitzin-se, perquè necessitarem tota la nostra força."

Antonio Gramsci